

Lepi obeti za dobro delo

S planom za leto 1983 smo si v Alpini postavili nalogo, da bomo izvozili na konvertibilno področje 50 % proizvodnje ali okrog milijon parov obutve v vrednosti preko 10 milij. dolarjev. Več kot polovico tega izvoza naj bi dosegli v programu zimsko-športne obutve, to je s pancerji in tekaškimi čevlji. Prodaja teh programov na zahodnih tržiščih poteka od začetka januarja do sredine meseca aprila, ko se po raznih državah sveta vrstijo sejmi opreme za zimske športe in tečejo ostale komercialne aktivnosti.

Največji od tovrstnih sejmov je vsekakor sejem ISPO v Münchnu, ki ima značaj svetovnega sejma, saj se na njem sreča vsa svetovna trgovina, s ponudbo tovrstnih izdelkov.

Sejem je potekal od 24. do 27. februarja 1983. Vsako leto dobimo tu dovolj informacij, da lahko na osnovi teh ocenimo, kakšne so možnosti, da bi postavljene plane pri izvozu zimsko športne obutve za letošnje leto tudi uresničili.

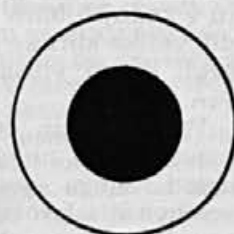
Lahko trdimo, da so informacije in zapažanja z letošnjega ISPA za Alpino v celoti pozitivna.

Glede naše ponudbe, oziroma kolekcije smučarskih čevljev lahko ugotovimo, da smo tudi v zadnjem letu nedvomno naredili velik korak naprej. Razvili smo dve novi seriji smučarskih čevljev, to je ELITE ter ESPRIT-ORBIS, za kateri lahko ugotavljamo, da sta po konstrukciji in designu obe na višini in v smeri, v katero se giblje razvoj smučarskih čevljev v svetu. To dejstvo in pa še ostale uspešne spremembe in popravki na ostalih modelih nas po ponudbi, oziroma kolekciji, uvršča ob bok vseh vo-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Iskrene čestitke ob Dnevu žena, vsem delavkam Alpine

Ob dnevu žensk

V ospredju, pravimo, so sedaj gospodarske težave; izvoz, devize, dohodek ...

Tako naj bi po priporočilih sindikata skromneje praznovali tudi mednarodni praznik žensk.

Zares ni toliko važno, kakšno darilo že pripravimo za ta dan; važnejša je pozornost, ki jo posvetimo našim sodelavkam. Toda, ali je enodnevna pozornost res tisto pravo?

Vemo, da bo letos odšlo v zasluženi pokoj kar precej naših sodelavk, v prihodnjih letih prav tako.

Večina le-teh že komaj čaka na to. Zakaj? Mislim, da ne zato, ker ne bi rade delale, temveč, ker so utrujene, obbolele, nezadovoljne ...

Kaj če bi v bodoče, namesto osemmarčevskega pompa, nekaj več pozornosti posvetili stalni skrbi za družbena vprašanja, kot so: boljši delovni pogoji, možnosti sprotnega organiziranega sproščanja, vnaprejšnje in učinkovito zdravstveno varstvo in še niz vprašanj, ki na koncu koncev ne bi prinesla le več zadovoljstva in zdravja našim sodelavkam, temveč, dolgoročno gledano, tudi več dohodka.

N. P.

dogovarjamo se - dogovorili smo se

LEPI OBETI ZA DOBRO DELO

(Nadaljevanje s 1. strani)

dilnih svetovnih proizvajalcev. Tudi reakcija najmočnejših konkurentov nam potrjuje, da smo na tem področju v zadnjih letih naredili velike korake in dosegli dokaj visoko raven.

Pri tekaških čevljih uživamo že nekaj let ugled enega vodilnih svetovnih proizvajalcev. Računamo, da naj bi s tem, kar smo pripravili za sezono 1983/84, uspeli ohraniti naš položaj na trgu. Sejem je ponovno potrdil, da so na področju tekaških čevljev iskanja usmerjena predvsem v smeri razvoja novih podplatnih izdelav in novih sistemov vezi, zato menim, da bo potrebno za dolgoročni uspeh prodaje tovrstne obutve, doseči ustrezne rezultate tudi v tej smeri.

Naslednje pomembno dejstvo je, da smo v razgovorih z našimi poslovnimi partnerji ugotovili, da so vsaj najpomembnejši partnerji sorazmerno dobro prodali obutev, katero smo jim dobavili za preteklo sezono, in to kljub dejstvu, da je bila zima muhasta in na nekaterih področjih zelo slaba. Tako na primer naš največji kupec Alpina Sports ZDA ugotavlja, da jim ni ostalo na zalogi ničesar. To je vsekakor razveseljiva informacija in jamstvo,

da bodo tudi za prihodnjo sezono naročila lahko sorazmerno velika.

Naši poslovni partnerji tudi ugotavljajo, da niso imeli kakih večjih težav s kvaliteto dobavljene obutve. S tem hočem reči, da ni mnogo reklamacij. To pa nikakor ne pomeni, da ni tudi manjših napak, katere pa bi se z vestnejšim delom dalo odpraviti. Pri tekaških čevljih GAMA nekateri kupci še vedno dobivajo reklamacije zaradi lomljenja podplatov pri obutvi, ki je bila izdelana v prejšnjih sezonah. Pojavljajo se reklamacije v zvezi s počenimi plastičnimi polobročki na tekaških čevljih, s tem, da so čevlje s počenimi polobročki dobili že iz tovarne, torej obročki niso počili pri uporabi. Taka napaka nedvomno kaže na našo nepazljivost pri delu, pa tudi na pomanjkljivo ali popustljivo kontrolo, kajti, če bi bila kontrola kakovosti dosledna, takih izdelkov ne bi pošiljali iz tovarne. Zato je treba problemu kvalitete še naprej posvečati vso pozornost in poiskati načine, da se take pomanjkljivosti odpravijo.

Nadaljnja skupna ugotovitev naših poslovnih partnerjev je, da je naša kolekcija na tržiščih sprejeta pozitivno in da pričakujejo

tudi v prihodnji sezoni sorazmerno ugodne rezultate, seveda na nekaterih tržiščih boljše, drugod slabše, kar je odvisno še od vrste dejavnikov. Omeniti velja, da se v zadnjih letih krog naših kupcev iz leta v leto širi, saj poskušamo pridobiti poslovne partnerje za prodajo naših izdelkov tudi na tistih tržiščih, kjer jih do sedaj nismo imeli.

Tako smo ob srečanju z vsemi našimi poslovnimi partnerji, katerega smo pripravili, z veseljem ugotovili, da se krog inozemskih članov družine Alpina iz leta v leto veča in da je tudi ta garancija za povečanje prodaje v bodoče.

Na osnovi zapažanj in razgovorov na sejmu ISPO ocenjujemo, da bomo v programu zimsko športne obutve prodali v letošnjem letu na zahodna tržišča več kot v letu 1982. Ocenjujemo, da se bo izvoz pancerjev na zahod povečal od okrog 75.000 parov v letu 1982 na približno 140-150.000 parov v letošnjem letu, izvoz tekaških čevljev pa se bo po naši oceni povečal od 250.000 parov v letu 1982 na več kot 300.000 parov v letošnjem letu. Končni rezultati prodaje bodo seveda znani šele sredi aprila, ko bomo dobili vsa naročila kupcev, vendar je ta ocena že dokaj zanesljiva.

To seveda pomeni, da po eni strani uspešno uresničujemo plan izvoza na področju zimsko športne obutve, po drugi strani pa bodo ta naročila seveda za nas pomenila veliko obvezo, da jih bo treba pravočasno in kvalitetno izvršiti. To bo zahtevalo zagotoviti material primerne kakovosti in v zahtevanih dobavnih rokih, prav tako pa bomo morali izdelati obutev kvalitetno in pravočasno. Če bomo tako povečana naročila izpolnili dobro in pravočasno, bo to ogromen korak k naši nadaljnji uveljavitvi (afirmaciji) in utrditvi položaja na svetovnem trgu. V kolikor pa bi prišlo do kasnitev dobavnih rokov ali do slabe kvalitete pri obutvi, pa bi večje količine za nas pomenile samo toliko večjo škodo na trgu. Zavedati se moramo, da se ugled na trgu, za katerega je potrebno vrsto let trdega dela, lahko uniči z eno samo slabo sezono.

Uspešno pripravljena kolekcija in dobra prodaja pomeni torej prvi uspešen korak k uresnitvi zastavljene cilja na področju zapadnega izvoza, naša naloga pa je, da uspešno opravimo tudi nadaljnje korake, to je proizvodnjo in dobavo, in s tem dosežemo tudi dober gospodarski uspeh.

Tomaž KOŠIR

Tomaž Čizman, bronasta kolajna v kombinaciji, Rok Petrovič, zlata kolajna v slalomu in bronasta v veleslalomu — na svetovnem mladinskem prvenstvu v Sestrieru

Sarajevo '84

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Velik korak v svet

V Zahodnem svetu zaradi industrializacije proizvodnje, naraščanja brezposelnosti in upadanja kupne moči, že razmišljajo o skrajšanju delovnega časa, kar bo vsekakor pomenilo tudi več prostega časa, ki ga bodo ljudje lahko posvetili športu in rekreaciji, in kakor bi to bilo vodilo na letošnjem sejmu ISPO v Münchnu. Zanimanje je bilo veliko, zato so morali dodatno odpreti še eno halo, kamor so se preselili tudi vodilni proizvajalci smučarske opreme. Posebno dobro so bili predstavljeni proizvodi, ki bodo uradno uporabljani na Zimskih olimpijskih igrah v Sarajevu in kasneje v Los Angelesu na letnih igrah.

Tako sta tudi Elan in Alpina dala svojevrsten pečat bližajočim se igram, vendar lahko rečemo, da ne samo po zunanem izgledu svojega razstavnega prostora, ampak tudi po enkratnem zanimanju za nove proizvode, ki jih ponujata; nove kolekcije opreme za smučanje in tek na smučeh. O Elanu lahko sodim po obisku na njihovem »standu«, pri nas pa o vsestranskih priznanjih za visoko raven kolekcij, ki smo jih predstavili in pohvale naših kupcev z vsega sveta in izjemno zanimanje naše konkurence, ki je tokrat ostala dobesedno »brez besed«. Zakaj? Pri smučarski kolekciji smo predstavili poleg že standardnih modelov, dodelan model na Omega šali (Magnum), izredno okusno izdelan in enostaven ceneni model v ženski in moški varianti Esprit/Orbis, šok pa je bil naš novi model Elite FM 200.

Zaradi izdelave form v domači hiši konkurenca ni vedela, kaj se dogaja in čeprav je v zadnjem hipu sestavljene čevlje, pokazal še nekaj nedorečenih stvari (ki pa se bodo reševale s samim razvojem vnaprej) moram reči, da je tako funkcionalno in oblikovno požel priznanje, ki pa nas ne sme zapeljati; nasprotno, delati moramo naprej in iskati še boljše in cenejše rešitve.

In kaj ponuja naša konkurenca?

Nordica št. 1; po proizvedenih parih je za letošnje leto

pripravila le izboljšane verzije lanskih modelov z dobro izdelanimi detajli za boljši oprijem (NS 770 v peti, NR 970 dvizni vložek) ostali pa oblikovalsko dodelane rešitve šale in manšete in izredno barvno paleto novih barv. Vsekakor pa »veliki« ne spi. Caber poizkuša vedno bolj izkoristiti dejstvo, da ima najboljšega smučarja na svetu na svojih čevljih, vendar mu ne uspeva najbolje. Conica in Squadra sta pač čevlja v sami špi in nimata veliko kupcev.

Zanimiv pa je model Athena, po teži, enostavni rešitvi in mehanizmu zadaj vsekakor dobro rešen, zaenkrat le ženski model. Dolomite je kot novost prinesel čevlje, katerega spodnji del pusti v smučki, z ostalim delom pa lahko hodiš. Sistema niso dovolili preizkusiti, kar pove, da še zdaleč ni dodelan. Od italijanskih proizvajalcev naj omenim še Lange (ki pa je kreiran v USA) s končno izdelanim sistemom termofit, ki deluje, (če drugod ne), pri anatomsko oblikovanih steljkih. Ostali niso imeli novosti, ki bi vzbudile pozornost.

Raichle je prinesel nov čevlje podoben našemu, z vstopom od zadaj, regulacija vista pa v eni verziji po sistemu Salomon (zaradi česar sta se ekipi že prvi dan krepko sprli), drugi po Lowa air. Zadaj deljen čevlje ne vliva zaupanja v dober oprijem. Francozi novosti niso ponudili, Lowa je pokazala čevlje s srednjim vstopom, ki se zelo enostavno zapira, je pa nestetsko majhen (kot vsi drugi čevlji iz te kolekcije). Od Avstrijcev je največ novosti pokazal Dachstein z novim čevljem z vstopom od zadaj, kjer je sprednja manšeta vpeta na vzmet, kar

Oprimo se na lastne izkušnje

Kot že nekaj let nazaj, je tudi letos Alpina, skupaj z Elanom iz Begunj, razstavljala na športnem sejmu ISPO v Münchnu.

Ob ogledu sejma je bilo opaziti, da konkurenca postaja vse večja, predvsem pa je opaziti močan poudarek

na razvoju in uporabi novih materialov, zlasti pa poenostavitve že obstoječih modelov. Bistvenih novosti v tekaškem programu ni bilo videti, mislim pa, da lahko strnemo v razvoju tekaškega čevlja naslednje:

— uporaba umetnih materialov za nadomestitev naravnega usnja ter materialov za izolacijo tenkega platna

— razvoj novih tipov tekaških vezi, hkratno z razvojem novih podplato — to je integralnih vezi (vez — čevlje)

— v višjih cenovnih grupah obutve je opaziti polno drobnih izboljšav, katere je mogoče reklamno močno poudariti, ne glede na to, koliko je obutev zato bolj funkcionalna;

— omeniti velja močan pritisk in ponudbo v najnižjih in srednjih cenovnih grupah, tudi iz naše države (Viko), ki dobesedno kopirajo naše modele, pri tem pa imajo precej nižje cene.

Če bi hotel oceniti našo kolekcijo v primerjavi z drugimi, oz. ugotoviti naš položaj na svetovnem trgu, moram poudariti, da smo obdržali naše mesto, ki smo dosedaj že imeli. S tem ne bi hotel reči, da od lanskega leta nismo napredovali, vendar pa bi morali za prodor na višji cenovni trg začeti močneje delovati na samem razvoju, v smereh, ki sem jih že omenil.

Moram omeniti tudi, da tako številne kolekcije, za toliko kupcev in imen, kot jih imamo pri nas, na sejmu najbrž ne bi mogli najti. Res da so spremembe od modela do modela malenkostne, vendar pa v današnjih razmerah na trgu repromaterialov, ne preveč ohrabrujoči devizni situaciji in nenajboljši organizaciji, povzročča v celotni nabavno-proizvodni verigi nemalo težav.

V pripravi za oblikovanje nove kolekcije bo potrebno upoštevati želje in potrebe, ki so jih izrazili naši kupci na sejmu, menim pa, da bo tako kot doslej, potrebno da se kolikor le mogoče opremo na lastne sile in izkušnje, za katere menim, da smo si jih v teh letih že nabrali.

omogoča ugoden progresivni flex.

Pri Koflachu kakih novosti ni, Dynafit pa je zopet obudil brizgan notranji čevlje za tekmovalce s sistemom San Marco, ki ga tudi mi uporabljamo za tekmovalce.

Prvič se je na Ispu pojavil tudi proizvajalec iz Japonske, ki je pokazal od tu in tam kopirano kolekcijo s svojimi dobrimi rešitvami, vendar fitting in funkcioniranje daleč zaostajata za tem, kar ponuja evropska konkurenca. Dejstvo pa je, da če bomo hoteli uspeti na japonskem trgu, da bomo morali posebej izdelovati čevlje zanje (letno se baje prodaja na Japonskem 1 milijon parov smučarskih čevljev, kar pa ni malo).

Povečan interes za naše čevlje na vseh trgih pomeni, da smo se dvignili iz anonimnosti po kvaliteti in designu in da moramo še naprej hitro in učinkovito delati na razvoju, ne samo naš oblikovalec, ampak tudi ostali. Tudi problem prostora bo treba rešiti, da bi dali teamu optimalne pogoje za delo. V razvoju pa bo treba vključiti tudi naše domače in tuje dobavitelje materialov.

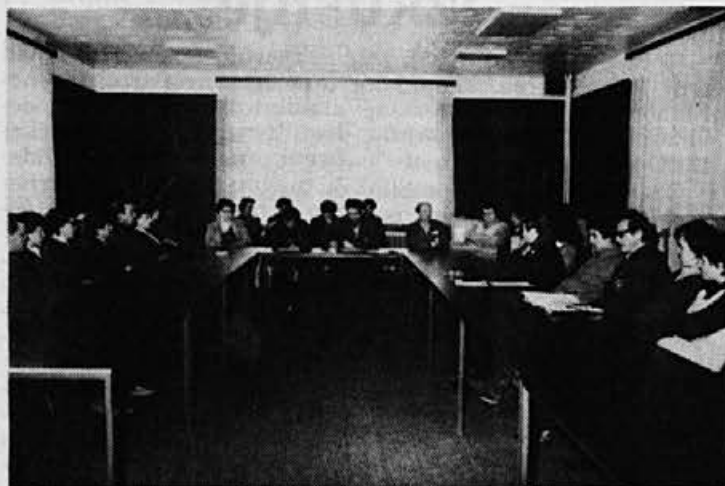
Tone KAVČIČ

Tone MOŽINA

Kako ustvarjamo

Veliko truda je bilo treba

Kot je že navada, so se pred zbori delavcev zbrali predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih delovnih skupin

V letu 1982 smo izdelali v Alpini 1.617.332 parov obutve, kar je 10 % več kot leto poprej. Tudi planirano količino smo presegle in to za 7 %. Tako ocenjujemo, da je, glede na številne težave, količinski rezultat dela v proizvodnji lep dosežek vseh zaposlenih. Največje težave so nastopale na področju preskrbe z uvoženimi in domačimi materiali, ker vemo, da je bil odstotek razpolaganja z ustvarjenimi devizami izredno nizek, tudi zahteve domačih proizvajalcev po devizah so bile velike. Z letošnjim letom se je pričelo obdobje, ko nas vsako leto zapusti večje število delavcev zaradi odhoda v pokoj, kar zopet vpliva na delo v proizvodnji. Pričeli smo tudi ugotavljati, da je naša strojna oprema zastarela, saj so okvare pogostejše s tem tudi izpad proizvodnje. To je posledica naše pretekle večletne dejavnosti na področju investiranja, kjer smo v prvi vrsti reševali prostorske probleme proizvodnje. Pono-vimo, koliko posamezne obutve smo izdelali lani.

VRSTA OBUTVE	KOLIČINA		
	1982	1981	IND
Smuč. obutev	204.014	273.017	75
Gojzer šivani	41.055	47.759	86
Tekaška obutev	267.795	149.782	179
Trim, nogometni	108.501	58.974	184
Apreski	227.306	194.543	117
Ženski nizki	254.678	412.962	63
Ženski visoki	237.683	111.513	213
Sandali	276.300	217.166	127
Skupaj:	1.617.332	1.465.716	110

Tudi na drugih področjih dosegamo zadovoljive rezultate. Fizični kazalec produktivnosti raste, postopoma se izboljšuje kvalifikacijska struktura zaposlenih, v skupnem se je v letošnjem letu nasproti lanskemu letu zmanjšalo število nadur za 16 %, izostanki iz dela na račun boleznin so manjši za 19 % pri boleznini do 30 dni in 9 % pri boleznini nad 30 dni glede na leto 1981.

Količinska prodaja 1.532.150 parov obutve v maloprodajni mreži je za 4 % manjša od predhodnega leta, vendar ocenjujemo, da je še vedno zadovoljiva, kljub padcu realnega OD in s tem kupne moči potrošnikov. Grosistična prodaja je upadla, saj na debelo prodajamo bolj preostanek proizvodnje za izvoz in za prodajo v mreži.

TABELA 2: Prodaja obutve po prodajnih poteh

Prodajna pot	Količina v parih			Vrednost v 000 din	
	1982	1981	IND	1982	IND
MPM	1.532.150	1.600.009	96	1.181.584	127
Gros. prod. ob.	165.541	216.370	77	222.942	101
IZVOZ	970.879	778.403	125	738.128	128
Skupaj obutev	2.668.570	2.594.782	103	2.142.654	124

Največje in najpomembnejše korake za naše nadaljno delo, smo dosegli na področju izvoza. V skupnem smo izvozili 60 % naše celotne proizvodnje, od tega kar dve tretjini na zahodno tržišče. Količinsko je zahodni izvoz porasel za 103 % v primerjavi z letom 1981 in je znašal 638.569 parov obutve. Realizacija izvoza na konvertibilno področje znaša 7,3 milijona ameriških \$.

Najbolj problematično je področje preskrbe z deviznimi sredstvi. V Alpini bi z izvozom pokrivali lastne potrebe po devizah v kolikor bi se odstotek razpolaganja z ustvarjenimi devizami gibal med 60 in 70 %, ker pa je bil odstotek večji del leta 1982 okrog 30 %, smo problem manjka deviz uspešno reševali skupaj z banko. Tudi v letu 1983 vidimo izhod na tem področju, če bi se odstotek gibal okrog 50 %. Če se bo lanske letna devizna politika nadaljevala letos in v prihodnjih letih, predvidevamo, da bo tudi Alpina zašla v resne težave, kajti devizno zadolževanje ne more iti v nedogled.

IZVOZ IN RAZPOLOŽLJIVE DEVIZE

1. Izvoz	
— plan	8.000.000 dolarjev
— doseženo	7.303.000 dolarjev
— doseg plana	91 %
— indeks 1982/81	133

2. Razpoložljive devize glede na doseženi priliv

— plan:	8.000.000 \$ × 65 % = 5.200.000 \$
— doseženi priliv × odst. razpolaganja z devizami	
januar—april	2.400.000 \$ × 65 % = 1.560.000 \$
maj—oktober	2.473.000 \$ × 30 % = 740.000 \$
november—december	2.500.000 \$ × 62 % = 1.550.000 \$

Skupaj:	7.373.000 \$	3.850.000 \$
----------------	---------------------	---------------------

3. Dejanska poraba deviz:

Namen	Planirano \$	Dejansko \$	Razlika \$	Ind. dejansko glede na plan
Uvoz	2.760.000	3.533.000	77.-	128
Odstopi dobavitelja	1.800.000	1.565.000	000	87
440.000	440.000	440.000	-23	100
Vračilo ino kreditov	200.000	200.000	5.0- 00	100
Ostali odlivi			—	—
Skupaj poraba	5.200.000	5.738.000	538- .000	110

4. Razlika med razpoložljivimi devizami in dejansko porabo:

— Dejanska poraba deviz	\$ 5.738.000.—
— Razpoložljivi priliv	\$ 3.850.000.—
Razlika leta 1982	\$ 1.888.000.—

Alpina je v letu 1982 dosegla 4 milijarde 141 milijonov celotnega prihodka. Dohodek je porasel za 20 %. Čisti dohodek pa za 18 % glede na leto 1981. Ostanek čistega dohodka po pokrivanju stroškov osebnih dohodkov, je porasel za 2 % in znaša 224 milijonov dinarjev. Glavni vzroki tako nizkega povečanja ostanka čistega dohodka gredo v prvi vrsti na ra-

Kako ustvarjamo

čun odločne usmeritve v zahodni izvoz, ki pa dohodkovno ni preveč uspešen, enkratnemu povečanju amortizacije in porastu deleža dohodka za obresti.

Na delnem zboru v orodjarni

CELOTNI PRIHODEK IN NJEGOVA DELITEV V LETU 1982

v tisoč din

	TOZD proiz- vodnja	ind	TOZD pro- daja	ind	DSSS	ind
Celotni prihodek	1.902.782	122	2.145.072	125	93.561	96
Dohodek	328.114	112	263.832	155	54.219	84
Čisti dohodek	370.661	109	198.707	157	44.599	80
za OD	255.836	146	100.604	127	33.503	72
za rezervni sklad	13.202	112	6.595	155	—	—
za poslovni sklad	66.140	54	79.816	268	—	—
za sklad SP	35.481	121	11.690	88	11.095	119

Povprečni neto OD za leto 1982

TOZD	1982	ind 82/81
Proizvodnja	13.254.07	131
Prodaja	15.607.30	122
DSSS	14.553.66	122
DO Alpina	13.913.54	127

Če pogledamo rezultate dela v letu 1982 vemo, da smo kljub temu, da je bil finančno manj uspešno kot leto 1981, morali za doseg takega rezultata vložiti več dela in pridnosti, na kar kažejo tudi ostali kazalci.

Več narediti z manj stroški

Vsem je že dve desetletji znano pomanjkanje zgornjih delov. Vendar lahko ugotovljamo, da se v zadnjih letih ta problem bistveno zboljšuje. To pa predvsem zato, ker smo vzpostavili trdnejše kooperantske odnose z izdelovalci zgornjih delov v sosednji republiki Hrvaški. Naj na kratko predstavim naša najpomembnejša kooperanta.

Z Viko Varaždin smo bolj intenzivno pričeli sodelovati že leta 1976. Ker se je sodelovanje razvijalo v obojestransko korist, smo leta 1979 podpisali samoupravni sporazum s TOZD kooperacijo IGO, veljaven za dobo 5 let, ki sloni na dohodkovnih odnosih. Istočasno pa se je iz Viko Varaždin TOZD Tovarna obutve preselil TOZD Kooperacija izdelave gornjih delov obutve na novo lokacijo. V sestavi tega tozda so ustanovili obrat na Vinici v bližini slovensko-hrvaške meje. Skupno je zaposlenih v TOZD Kooperacija 285 delavcev, od tega v obratu Vinica 71 delavk.

Za leto 1983 je podpisan dogovor za okrog 90.000 minut dnevno ali 2000 parov gornjih delov, dnevno računano na zahteven par. Že od leta 1979 pokriva celotne zmogljivosti tega tozda Alpina. Na žalost pa ni možno najti ustreznih rešitev, da bi navedeni TOZD dobil nove prostore, ki bi zagotovili trdnejše nadaljnje sodelovanje. Vzroki so finančne in tudi organizacijske narave. Tudi

sedanji ekonomski položaj je skrajno neugoden za kakšno večjo investicijo in sovlaganje. Vendar bo to gotovo nujno, vprašanje pa je, na kakšni osnovi? V lanskem letu smo pričeli, glede na dogovorjene smernice plana za leto 1983, sodelovati s TOZD Tatjana Marinić Novi Marof pri Varaždinu. To je samostojna organizacija združenega dela, ki je registrirana izključno za izdelavo gornjih delov. Predvsem je bila ustanovljena za čimbolj intenzivno zaposlovanje invalidov. Ta organizacija šteje preko 200 delavcev.

Prav v tem času je bil dan v razpravo osnutek samoupravnega sporazuma, s katerim bi se dogovorili za trdnejše odnose v združevanju dela in sredstev na dohodkovnih odnosih. Interesi so obojestranski, le dogovoriti se je treba.

Za leto 1983 je predvideno, da bi delali za Alpino okrog 50.000 minut dnevno ali 1000–1200 parov gornjih delov. Iz navedenih podatkov je razvidno, da bi v letu 1983 dobivali dnevno iz kooperacije okrog 3000–3500 parov gornjih delov, kar pa je v skladu s postavljenim planom. V ilustracijo še podatek, da smo v letu 1982 dobili iz kooperacije preko 540.000 parov gornjih delov. Poleg tega pa imamo občasno še nekaj manjših kooperantov (Ratitovec Železniki, FOB Pančevo).

Gotovo se postavlja vprašanje, čemu je to potrebno?

Odgovor je jasan. Vsi vemo, kakšni so naši plani za leto 1983 in vzroke, ki so vodili do takšnega plana. Povprečni dnevni plan izdelave obutve za leto 1983 je 7840 parov, kar pa nikakor ni številka, ki bi jo pokrivala zmogljivost naših šivalnic. V prihodnjih letih pa bo verjetno manjše zaposlovanje delavk, kot bo do odhoda delavk v pokoj.

Kaj pa sodelovanje in težave?

Trenutno je največji problem pokrivanja potreb zaradi oskrbe z materiali. Situacija na trgu z oskrbo z materiali, mislim da je dovolj poznana, zato tega sploh ne bi komentiral.

Drugi problem pa je menjava programov in zahtevnost programov. Vemo, da smo še vedno sezonska tovarna in da imamo v določene

nem obdobju prevelike zmogljivosti za določen program. V določenem obdobju pa nimamo takšnega programa, ki bi ustrezal tehnološkim zahtevam in usposobljenosti kooperantov. To pa povzroča neustrezno kvaliteto, pomanjkanje določenih strojev in naprav ter orodij, kar zelo neugodno vpliva na sodelovanje.

Tretja stvar pa je medsebojno zaupanje. Ustvariti bo treba take osnove sodelovanja in temelje, ki bodo ustrezali resnično vzajemnemu sodelovanju v cilju razvoja, napredka in izboljšanja materialnih osnov v združenem delu podpisnic. To pa bomo dosegli na osnovi večanja produktivnosti, ob upoštevanju specializacije in zmanjševanja stroškov ter rešitve tudi pri kooperantih.

Vladimir PIVK

V šivalnici je o rezultatih poslovanja v letu 1982 poročal Tone Klemenčič

Kako ustvarjamo

Pred domačo prodajo so težke naloge

Oddelek domače prodaje je samostojen oddelek v okviru TOZD Prodaja. Tu je zaposlenih 5 delavcev, ki predvsem skrbijo na eni strani za oskrbo naše maloprodajne mreže, zbirajo ponudbe tujih dobaviteljev in dokupujejo obutev, ki je sami ne proizvajamo.

»Skratka, opravimo kompleten posel — od nabave obutve — do likvidiranja faktur, opravimo reklamacijske postopke«, pripoveduje vodja domače prodaje **Silva Pivk**.

»Vemo, da se Alpina prvenstveno in vedno bolj usmerja v izvoz, oziroma, da nekaterih verst obutve sploh ne delamo. Tako moramo v celoti dokupovati moško in otroško obutev, obutev iz PVC, copate in še nekatere druge.

Seveda dokupujemo tudi nekatere artikle ženske obutve, predvsem nam to dobavlja Leda.

Postavljamo torej politiko do vseh dobaviteljev, s tem, da z nekaterimi sodelujemo celo že pri pripravi njihovih kolekcij.

V Alpini imamo navadno centralno naročanje, tako da posamezne prodajalne ne morejo same dokupovati.

Pri našem delu moramo seveda sodelovati z vodjem programa in še drugimi, sicer pa imamo pomembno vlogo tudi pri pripravi naše kolekcije. Ves čas sodelujemo v tem procesu, sodelujemo s komisijo za izbor kolekcije, pripravljamo vse potrebno za poslovodske konference in naročanje, poskrbimo, da naročila gredo pravočasno v proizvodnjo, spremljamo vse delo.

Kakšne pa so trenutne razmere? Ocenujemo, da naše kolekcije niso najboljše, ne po oblikovalski plati, ne po širini. Tako bomo spet računali na dokupovanje.

Kot vodja domače prodaje, moram skrbeti, da je v naših prodajalnah dovolj ustrezne obutve, kar pogosto ni enostavno, vzpostavljam poslovne odnose z dobavitelji in se dogovarjam za pogoje in cene, sodelujem pri znižanjih, vodim koordinacijo pri kolekcijah. Okvir vsemu temu delu je seveda plan, ki ga skušamo kolikor mogoče upoštevati.

To bo v razmerah, ko se tako zelo usmerjamo v izvoz, dokaj težko.

Sodim, da nas je tu za tako obsežno delo, v domači prodaji malo, tako da imamo pogosto »dela čez glavo«.

Franc Jesenko je kot organizator dokupa takole opredelil svojo vlogo: »Z nekaterimi stalnimi večjimi dobavitelji sodelujem že pri oblikovanju njihovih kolekcij, kar je za Alpino zelo dobro, saj potem res lahko dobimo tisto, kar potrebujemo. Razumljivo pa je, da z večino naših dobaviteljev takih stalnih kontaktov ni možno vzdrževati.

Glavne težave, ki nastopajo pri dokupovanju obutve, izvirajo predvsem iz današnjih razmer, saj vemo, da vsem primanjkuje deviz, da ni ustreznih materialov, ali da le-ti kasni. To pa hkrati pomeni, da z roki pogosto kasni tudi dobavitelji. Naša prednost je seveda v tem, da obutev, ki nam ne ustreza ali ki jo pošljejo prepozno, lahko zavrnamo, če ne moremo računati, da bi jo lahko prodali. Tudi cene nam včasih delajo preglavice.

Zame je v prvi vrsti važno, da sem seznanjen, kakšna bo Alpinina kolekcija, da se lahko ustrezno dogovarjam z dobavitelji o dokupu obutve, ki jo sami ne bomo izdelovali. Samo dogovarjanje in naročanje izvajamo na podlagi vzorčnega modela, seveda prav tako s pomočjo komisije za izbor kolekcije. Ko je odločitev o tem dokončna, predloge vključimo v gradivo za poslovodsko konferenco, tako da poslovodje lahko obutev dobaviteljev naročajo hkrati z Alpinino obutvijo.

Zinka Treven — referentka maloprodaje

Moja dolžnost je, da vse artikle opremim s šiframi, da je možna računalniška obdelava. To delam seveda na podlagi šifranta in kot vemo, za obe sezoni. Tu imamo tudi posebne kartice, na katerih vse to sproti spremljamo, zlasti v zvezi s cenami. Izdelujem tudi cenik na podlagi zbira artiklov za vsako sezono, tako za tujo, kot za domačo obutev. Sodelujem tudi pri spremembah cen, pripravi vseh podatkov, sproti sodelujem pri obdelavi v RCA, ob koncu sezone pa sodelujem tudi pri znižanjih; skratka, dela je kar veliko.

Anica Krvina — likvidator faktur

Moja dolžnost je da kontroliram cene po ceniku, ki morajo biti usklajene s predhodno sprejetimi pogodbami. Spremljam tudi stroške v prodajalnah, obravnavam naloge za plačila v finančah, spremljam dobavnice in kontroliram, če je dokumentacija usklajena. Za ilustracijo naj povem, da dobim v roke okrog 15.000 računov in 21.000 dobavnic letno. Ob

koncu morda še tole: izdelujem tudi sezname blaga na poti, da lažje ugotavljamo, kaj v tovarno prihaja in kaj nam zaračunajo.

Marija Likar opravlja korespondenco za domačo prodajo, to se pravi z vsemi prodajalnami in grosisti, hkrati pa vodi evidence, izstavlja dobropise in bremepise našim dobaviteljem, sodeluje z

reklamacijskim oddelkom v zvezi z dopisi. Opravlja še druge posle v zvezi z dokumentacijo in korespondenco.

Zelo skromen prerez skozi množino dela domače prodaje je bil to. Na eni strani zahtevni poslovni dogovori, usklajevanja, vzporedne težave in, kar vsi skupaj pričakujemo, ustrezna prodaja v naših prodajalnah. Na drugi strani množica spremene dokumentacije, ki spremlja današnje poslovanje, tako da smo v resnici dobili vtis, da so delavci domače prodaje, posebno ob nekaterih konicah, izredno obremenjeni. Kot pa kaže, jim delovnega elana ne bo zmanjkalo.

Tekst: Nejkó Podobnik
Foto: Brigita Grošelj

Važno je da vemo ● Važno je da vemo ● Važno je da vemo

Alpina v mednarodni areni

Rok Petrovič na zmagovalnem odru

Podatki so zelo zgovorni, zato tokrat poročamo le v telegrafskem stilu.

SVETOVNO MALDINSKO PRVENSTVO – SESTRIERE V ITALIJI

Rok Petrovič

- svetovni prvak v slalomu
- bron v veleslalomu

Tomaž Čižman

- bron v trojni kombinaciji (drugič)
- peti v veleslalomu

SVETOVNI POKAL

Grega Benedik

- deseti v svetovnem pokalu na Švedskem Gällivare – veleslalom
- petnajsti v Garmischu – superveleslalom

FIS TEKMOVANJA

KOROŠKA TURNEJA:

Ošven – slalom 1. Petrovič, 2. Čižman

Kope – veleslalom 1. Čižman, 2. Petrovič

Mežica – vsl. 1. Petrovič, 3. Čižman, 5. Lavtižar

Brezovica – slalom 1. Čižman

veleslalom 1. Čižman, 3. Petrovič, 5. Lavtižar

Rok Petrovič v veleslalomu

NAJPOMEMBNEJŠE UVRSTITVE Z MEDNARODNEGA ČLANSKEGA DRŽAVNEGA PRVENSTVA:

Grega Benedik – srebro v slalomu, peti v veleslalomu

Tomaž Čižman – bron v veleslalomu

Rok Petrovič – četrti v veleslalomu

Mojca Dežman – četrta v veleslalomu

Veronika Klinar – četrta v slalomu

Janez ŠMITEK

Tomaž Čižman v vožnji smuka na svetovnem mladinskem prvenstvu

Dr. Krešimir Petrovič
Vrhovci, C.VIII/17
Telefon 267 328
61000 Ljubljana

Ljubljana 10.2.1983

Sportovani ter direktor Košir, prof. Šmitek, tov. Kurja,
propagandna in servisna služba ter vsi
delavci hvalim!

Iskate mi, da v Rokovim imenu, imenu njegove
matere ter v mojem lastnem imenu zahvalim za vse
kar ste doslej naredili za Roka kot tekmovalca
in še posebej kot mladega devetnajstega fantar, ki
je posebej reši, postaja iluzorno razpovedanje in
podpora. To je bil deležen vsa časa odkar, upam, da tudi
bo vaš reši, uspešno sami in propagirajo vaše čevlje.

Prav gotovo gre vaš servisu čevlji, še posebej Januza
Šmitka in izdelavcu zahvala, da se je tako hitro
navadil na naše čevlje kar je, kot veste, med tekmovalci
redkost in čisto prva vrsta težave.

Naslov svetovnega mladinskega prvenca je skromen
delček, ki ga je vtikal v vaše bogovine napore. Pa vendar
mojo ga vsi misli, ku prameni, da to samo delo in predvidenost
gibljejo po zahtevni poti. Jelo smo bila vesela v
Sestriera vaših čevljev, Šmitkovega gesla ob njegovem
naslovu in projektom dneva, ter vaše podpori po
ovrstiti s tekmovalca.

Puščica nam, da se bo Roka po prihodih s tekmovalci
povsem zgradil v tovarni in se vam še posebej zahvaliti.
Zanimljivo je, da se je Roka kot otroka in
strahotnjaka z vašo, da bi bilo vaše svetlobo
se uspešno kot doseg.

S sportovcem

Dr. Krešimir Petrovič

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo: **KAKO BOMO KORISTILI SKLAD SKUPNE PORABE**

V razgovoru so sodelovali: **Hermina Cankar** — referentka za družbeni standard, **Jakob Čelik** — vodja rajona, **Marija Kastelic** — organizatorica varstva pri delu, **Irma Dolenc** — referentka za delovna razmerja in **Milena Krolik** — predsednica komisije za življenjske in delovne pogoje pri IO OOS TOZD Proizvodnja.

Razgovor je vodil **Nejko Podobnik**, zapiske je uredila **Anuška Kavčič**.

1. Ena najvišjih postavk sklada skupne porabe je stanovanjski del. Kakšne so letos potrebe in možnosti?

Hermina CANKAR:

Za leto 1983 računamo nakup treh stanovanj v Gorenji vasi, za kar bomo porabili približno 600 starih milijonov, računamo tudi na nakup enega stanovanja v MPM, kar bo stalo 280 starih milijonov. Ostanje še nepopravnane obveznosti iz preteklih let za nakup stanovanj v MPM — okrog 200 milj., starih din in pa soudeležba pri nakupu stanovanja skupaj z Rudnikom urana Žirovski vrh ter nakup stanovanja v Rovtah za kar bi rabili še 270 milijonov starih din. V Rovtah gre za preselitev stanovanj, naše delavke, ki stane v stavbi, kjer imamo obrat, s preselitvijo pa bi Alpina pridobila dodatne prostore za proizvodnjo.

V Žireh bosta letos izpraznjeni dve stanovanji, računamo pa na izpraznitev še treh stanovanj. Veliko slabše so stanovanjske razmere prosilcev v MPM. Po sklepu delavskega sveta naj bi vsako leto kupili eno stanovanjsko enoto za prosilce MPM; in če vzamemo da je prosilec 18, bo zadnji na listi čakal na stanovanje 18 let. Ker nimamo možnosti reševati teh problemov hitreje, svetujemo prosilcem, naj poiščejo možnosti rešitve stanovanjskega problema v lastni reži-

ji, kjer bi jim delovna organizacija lažje pomagala v obliki stanovanjskega posojila (novogradnja, obnove, nakup stanovanja, nakup starega stanovanja oz. stanovanjske hiše). Uradne cene m^2 so v večjih mestih precej višje kot v Žireh (primer: Žiri $m^2=40.000$.— din, Zagreb — $m^2=54.000$.— din).

V Gorenji vasi imamo tri prosilce in toliko stanovanj bomo kupili. Na Colu ni potrebe po družbeno najemnih stanovanjih, in tudi za stanovanjska posojila v letošnjem letu ni bilo prošenj. V Rovtah sta dve prošnji za družbeno najemno stanovanje.

V Žireh vse večje stanovanjske probleme rešujemo sprotno, čeprav ne smemo reči, da rešimo vse prosilce.

V letu 1979 smo kupili v Žireh 26 stanovanjskih enot in tako smo rešili tudi prosilce, katerih stanovanjski problem niti zdaleč ni bil pereč. Moje mnenje je, da preveč stanovanjskih enot ni dobra rešitev, saj so pripombe na dodeljevanje stanovanj v letu 1979 še danes zelo pogoste.

Trenutno imamo v Žireh 75 stanovanjskih enot, od teh stanovalcev jih kar 14 gradi in tako lahko rečemo, da bodo ta stanovanja v naslednjih desetih letih izpraznjena.

Potrebe trenutno kažejo, da bomo morali bolj pospešeno reševati probleme v

MPM, kjer je veliko prosilcev s težkimi stanovanjskimi razmerami.

2. Kakšne so stanovanjske razmere naših delavcev v maloprodajni mreži?

Jakob ČELIK:

Na osnovi sklepa komisije, smo obiskali vse prosilce in ugotovili, kakšne so razmere in kako živijo naši delavci v MPM. Razdelili smo jih v dve kategoriji in sicer na eni strani na tiste, ki živijo v mestih in rešujejo svoje stanovanjske probleme v mestu ter na tiste, ki živijo v manjših mestih, oziroma na vasi. Vsekakor je nezavidna situacija v zvezi z reševanjem stanovanjskih vprašanj v mestih. Prosilci so v večini primerov podnajemniki in ne vidijo rešitve pri ureditvi svojih stanovanjskih razmer. Tako je na prioritetni listi precej prosilcev, ki so prav gotovo v težkem položaju, saj je doba čakanja izredno dolga, druge rešitve pa tudi ne vidijo.

Zato bo potrebno piskati druge načine, da bi jim pomagali. Tovarišica Cankarjeva je že omenila, da bi tem ljudem, mogoče še bolj kot doslej, dajali ustrezne informacije, s katerimi bi jih seznanjali z možnimi načini rešitve tega osnovnega problema, kajti sami ne vedo, kako bi najlažje v prihodnosti reševali stanovanjsko vprašanje.

Hermina CANKAR:

Tu je mišljeno predvsem to, da bi prosilec svetovali, kako naj skušajo še na kak drug način rešiti svoj stanovanjski problem in kakšne druge možnosti še obstajajo; kakšni so pogoji banke pri dodeljevanju stanovanjskih posojil in podobno. Sama skušam posameznikom pomagati z nasveti. Največji

problemi so prav gotovo v največjih centrih — v Beogradu in Zagrebu, kjer je možnost novogradnje zelo majhna, prav tako pa tudi možnost nakupa stanovanja.

Jakob ČELIK:

V manjših krajih, kjer je možno dobiti primerno parcelo, ki bi jo zainteresirani glede na svoje zmožnosti lahko kupili, smo ugotovili, da se odločajo tudi za individualno gradnjo in tako zaprosijo za kredite; s tem pa si čez nekaj let tudi rešijo stanovanjsko vprašanje.

Največ problemov pa imamo predvsem zaradi tega, ker se veliko naših delavcev priseljuje iz vasi v mesta in s tem nastajajo tudi stanovanjski problemi. Gradnja v mestu pa je praktično nemogoča tudi zaradi višjih cen, prav tako so možnosti nakupa stanovanja zelo majhne ali pa jih praktično ni.

Ko smo se dogovarjali, kakšen sistem bo pri ocenjevanju v letošnjem letu, smo se strinjali s predlaganimi kriteriji. Prav tako kot v preteklih letih, bomo obiskali vse prosilce in ugotovili dejansko stanje.

Mislím pa, da bi pri reševanju teh problemov, morali tudi sami prosilci pokazati več zanimanja, kajti še zdaleč ni dovolj, da samo pošljejo prošnjo in menijo, da so s tem napravili vse, kar je bilo treba. Večjo vlogo pri tem bi moral imeti tudi izvršni odbor osnovne organizacije sindikata TOZD Prodaja, saj smo do sedaj zelo slabo sodelovali; to velja tudi za druge družbenopolitične organizacije, saj je to eden največjih problemov, s katerim se srečujemo na terenu.

Domnevamo tudi, da se odobreni stanovanjski krediti vedno tudi ne trošijo namensko in se ti krediti uporabljajo za druge stvari, čeprav nekih dokazov za to ni. Problem je tudi v tem, ker nekateri zelo zanemarjajo kulturo svojega stanovanja prav zaradi tega, da bi napredovali na rang listi prosilcev in zato menimo, da bi v zvezi s tem morali spremeniti tudi nekatere kriterije, še posebej pri podnajemnikih.

Še vse preveč imajo lahko sami prosilci vpliva na to, koliko lahko dobijo točk.

Kje so največji problemi v MPM, če gledamo na celotno jugoslovansko področje?

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

Jakob ČELIK:

Prav gotovo je največji problem, kot sem že omenil, v največjih mestih: v Zagrebu, Banjaluki, Beogradu, Sarajevu in drugje. Zato je zelo pomembno, da imamo enake kriterije in da gledamo na te probleme realno, po vseh republikah in da se to tudi enako rešuje. Nikakor pa ni rešitev v tem, da čakamo, da dobimo ključ od stanovanja v roke, temveč moramo marsikaj narediti tudi sami.

Hermína CANKAR:

Če bi hoteli dobiti pravo in jasno sliko o stanovanjskem standardu naših delavcev v MPM in v celotni delovni organizaciji, bi se s tem posebej moral nekdo ukvarjati, oziroma bi morali imeti delavca, ki bi delal samo na področju stanovanjskih zadev (mogoče bi bila rešitev tudi v tem, da bi se v te probleme bolj poglobil socialni delavec ali kaj podobnega).

Zelo veliko bi nam pomagali že podatki, v kakšnih razmerah živijo naši delavci, ki so razkropljeni skoraj po vsej Jugoslaviji in tako bi lahko tudi za naprej malo bolj dolgoročno planirali, kateri so predvideni kandidati za družbeno najemno stanovanje oziroma stanovanjski kredit.

Tako pa vse skupaj poznamo bolj polovično, saj se predvsem zaradi pomanjkanja časa s temi zadevami nisimo ukvarjali.

Kako letos kaže s stanovanjskimi krediti?

V letošnjem letu imamo za novogradnjo 63 prošelj, za obnove 22 in za nakup stanovanja 3 prošilce (vsi trije iz TOZD Prodaja).

Iz TOZD Proizvodnja je 30 prošelj za novogradnjo, iz TOZD Prodaja 24 in iz DSSS 9.

Najvišje možne zneske smo glede na lansko leto dvignili za 30% — pri povišanju smo upoštevali zvišane cene gradbenega materiala in to je bilo še nekoliko povišano, ker bodo posojila prosilci lahko koristili šele konec aprila oz. v maju.

Tako bi za novogradnjo pripadalo posamezniku 350.000 din, za večje adaptacije 180.000 din, manjše adaptacije pa 90.000.— din, s tem, da se odobri kredit za manjše adaptacije le pod pogojem, če bo na razpolago dovolj sredstev.

Izračunali smo tudi, koliko denarja bi porabili, če bi zadovoljivo rešili vse prispele prošnje in sicer bi to stalo 1 milijardo in 980 starih milijonov din.

Če pa bi reševali na ta način, kot smo lansko leto, ko niso vsi dobili najvišjih možnih zneskov posojila, bi porabili okrog 1,5 stare milijarde din. Po zaključnem računu pa je na razpolago 1 stara milijarda, s tem ko se sprostito še vezana sredstva pri bankah in bi imeli na razpolago 1,5 milijarde za nakup stanovanj in stanovanjska posojila.

Komisija bo, kot vsako leto, tudi letos imela težko nalogo in precej problemov. Delavski sveti bodo obravnavali tudi nove točkovne liste, ki se pri dodelitvi družbeno najemnih stanovanj ne bodo kaj dosti spremenile, precej sprememb pa bo pri kriterijih za novogradnje in adaptacije. S pomočjo teh točkovnih list bomo izdelali prioritete liste in po teh listah tudi reševali prosilce. Predlog je takšen, da bi do 1/3 prioritete liste rešili vse prošilce v celoti, to pomeni, da bi dobili najvišji možni znesek, naslednjo tretjino bi rešili v višini 2/3 najvišjega možnega zneska ali polovica, odvisno seveda od finančnih sredstev, zadnje na listi pa bomo reševali le, če bo na razpolago še kaj sredstev.

Seveda pa je za pravico do posojila ali stanovanja potrebno izpolnjevati tudi posebne pogoje, o katerih so bili člani našega kolektiva pravočasno in dobro obveščeni; tu gre predvsem za pogoj namenskega varčevanja, ki pa se ga večina zainteresiranih širom po Jugoslaviji tudi poslužuje in imamo to dobro organizirano. Marsikdo pa je pričel varčevati šele takrat, ko smo mu povedali, da se

prošnja ne bo upoštevala, če ne bo namensko varčeval. Prav gotovo se bodo ti pogoji, ki jih postavlja tudi banka, v naslednjih letih še zaostrili.

Torej za naslednje leto je pogoj, da morajo prosilci varčevati vsaj eno leto prej. Za tiste pa, ki so prosilci v letošnjem letu, je bil skrajni rok za varčevanje konec lanskega leta.

To velja za stanovanjska posojila; nekoliko drugače se to upošteva pri družbeno najemnih stanovanjih, kjer je možno pričeti varčevati tudi kasneje in se prošnja še upošteva.

Pravkar pa izdelujemo novo točkovno listo, ki jo bodo obravnavali in potrjevali delavski sveti na svojih sejah v marcu. Točkovna lista bo tudi v gradivu, zato pričakujemo pripombe in predloge delegatov, ki jih bo nato upoštevala tudi komisija, ko bo po tej točkovni listi delala.

3. Del družbene prehrane krijemo iz sredstev sklada skupne porabe. Kako? Kakšni so problemi, kako jih bomo rešili?

Marija KASTELEC:

Iz sredstev sklada skupne porabe krijemo samo stroške družbene prehrane v skupnih službah in dietno prehrano. Za to pa je namenjeno po zaključnem računu 226 milij. starih din. Od tega zelo malo odpade na dietnike, ki jih je od 50—60.

Po družbenem dogovoru lahko na posameznika rezerviramo 900.— din mesečno, enako v DSSS kot v TOZD Proizvodnja, kjer pa se ti stroški krijejo iz materialnih stroškov.

Ta znesek določimo vsako leto posebej in prejšnja leta so dietniki prejeli kot na-

domestilo za družbeno prehrano, posebne prehranske bone, v letošnjem letu pa se, glede na zahtevo sindikata, to spreminja in bonov ne bo več. Tisti, ki bodo še naprej upravičeni in ne morejo koristiti družbene prehrane, bodo prejeli denarno nadomestilo. Mislim, da s tem ne bo večjih problemov; nekaj odpora je sicer v TOZD Prodaja oz. v MPM, vendar smo ugotovili kje ne morejo koristiti organizirane prehrane iz različnih vzrokov (izmene, oddaljenosti od gostišča, premalo zaposlenih), kjer pa bo to možno, bomo prehrano organizirali.

Vedeti pa moramo, če koristimo bone, je teh lahko največ za 900.— din mesečno (po družbenem dogovoru), če pa koristimo toplo malico, se za to lahko nameni 1350.— din mesečno. Tako že s tem družbeni dogovor spodbuja delavce, da se kolikor mogoče vključijo v organizirano družbeno prehrano.

Res pa je tudi, da je 900.— din za dietnike, ali za naše trgovce iz prodajaln, zelo malo; če je pri nas soudeležbe pri malici 5.— din, bo moral delavec iz naše prodajalne prispevati najmanj 100.— ali 200.— din več za enako kakovostno malico.

V MPM bi morali malo bolj razmisliti tudi o tem, če je možno še kako drugače organizirati, da bi lahko koristili toplo malico tudi tam, kjer je mogoče oddaljenost od objekta družbene prehrane malo večja. Saj navsezadnje tudi ni tako težko s termo posodo stopiti do gostišča, če je to tako dogovorjeno.

4. Regresi za dopust naj bi pospešili potrebno rekreacijo naših delavcev. Kakšno je stališče sindikata v zvezi s tem, kakšne izkušnje, predlogi? Kakšni so predlogi v zvezi z dedkom Mrazom, Dnevom žena, itd.?

Milena KROLNIK:

Regresi za letne dopuste naših delavcev so letos predlagani nekoliko višje kakor lani, vendar ob nenehni podražitvah vemo, da delavec praktično gre vedno težje na zasluženi dopust; vedno več je tistih, ki z regresom »mašijo luknje« v družinskem proračunu, vsi pa vemo, da je regres namenjen prepotrebni oddihu in rekreaciji delavcev. S tem pa se osnovni namen izniči, vendar (Nadaljevanje na 10. strani)

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

(Nadaljevanje z 9. strani)

bomo poskušali z ustrezno organizacijo poceni letovanj stvar izboljšati. Razmišljamo o nakupu nekaj zmogljivosti za zimsko dopustovanje na snegu, saj vemo, da veliko naših delavcev smuča in bi z veseljem izkoristili zimski dopust.

Milena Krolnik

Če pogledamo samo RTC KANIN — skoraj vse hotelske in zasebne zmogljivosti so zasedne z delavci iz naših južnih krajev, kar so jim omogočile njihove delovne organizacije. Ne smemo dopustiti, da bi bili slabši od njih. Zavedamo se, da so sredstva v ta namen omejena, vemo pa tudi, da bodo v tem zimskem središču gradili novo naselje, zaradi velikega interesa kupcev; mogoče bi tudi mi lahko izkoristili možnost. Sicer je pa to samo ena od možnosti, zato bo na tem področju še precej dela.

Praznovanje dedka Mraza in Dneva žena je tudi ena od nalog naše komisije pri konferenci sindikata. Tudi na tem področju se zaradi težkih razmer v gospodarstvu moramo prilagajati možnostim.

Tudi stališča osnovnih organizacij sindikata v Žireh so taka, da bi z obdaritvami ne pretiravali in jih medsebojno uskladili. Seveda se teh napotkov v Alpini držimo in tako letošnje praznovanje Dneva žena ni bilo razkošno z obdaritvijo, vendar vseeno upamo, da smo ustrezili zaposlenim delavkam.

Pomagali smo pri izvedbi proslave, ki je bila v ta namen organizirana v Družbenem domu Partizan in družbenem večeru, ki je bil po proslavi.

Po naši oceni je bilo letošnje praznovanje dedka Mra-

za dobro izpeljano in je doseglo svoj namen.

Kdor pa ima v zvezi s tem kakšne predloge, so seveda dobrodošli.

5. Alpina organizirano skrbi za zdravljenje bolni zob svojih delavcev. Kakšni so dosednji rezultati in stroški, kako bo vnaprej?

Marija KASTELEC:

Veste, da že drugo leto teče pogodba o svobodni menjavi dela med Zdravstvenim domom in Alpino, po kateri dvakrat tedensko po šest ur dela za nas zobozdravstvena ekipa. Lani smo planirali 20% povečanje stroškov, vendar je bilo zaradi izrednega povišanja cen teh storitev, to premalo, zato smo imeli ob koncu leta hude težave, ko je bilo na skladu skupne porabe premalo sredstev. Vse skupaj se je podražilo kar za 100%.

Letos smo tudi predvideli 20% več sredstev, s tem, da bo to drugače teklo, če bo v jeseni začela delati še dodatna ekipa za vse Žiri.

Glede na potrebe tudi ne moremo in ne smemo razmišljati, da bi zmanjšali obseg dela zobozdravstvene ekipe, zato moramo poravnati tudi stroške. (Od prijavljenih 700 delavcev jih je do sedaj prišlo na vrsto le nekaj čez 170).

Upamo pa, da bo letos šlo hitreje, ker pridejo na vrsto že mlajši delavci in bo tako manj protetike, ki je zelo zamudna. Tako je sedaj v obravnavi Samoupravni sporazum o financiranju zobozdravstvene ekipe za potrebe celotnih Žirov.

Ker pa bodo prav gotovo tudi letos težave zaradi zviševanja cen, smo se dogovorili, da bi proračun za nazaj naredili v naslednjem letu kasneje, tako da bi bilo možno v okviru sklada skupne porabe za naslednje leto, ta proračun tudi planirati.

6. Letos bo odšlo v pokoj veliko delavcev in odpravnine so del sklada skupne porabe. Kako je s tem?

Irma DOLENEC:

Res je, v letošnjem letu bo odšlo v pokoj kar med 50 in 60 delavcev in s tem bodo tudi stroški odpravnin dokaj visoki in je za ta namen po zaključnem računu na skladu skupne porabe planirano kar 256 starih milijonov din. Tu smo upoštevali 52 starostnih upokojitev in približno 10 invalidskih, ki pa jih je

običajno še več, kot načrtujemo.

In sicer za 20 let delovne dobe dobi delavec dva povprečna osebna dohodka na zaposlenega v SRS, vendar večina delavcev, ki odhajajo v pokoj, ima več kot 20 let delovne dobe, prav tako tudi invalidskim upokojencem pripadajo trije povprečni osebni dohodki v gospodarstvu v SRS v preteklem letu.

Iz sklada skupne porabe pa krijemo tudi stroške za delovne jubileje. Seznan jubilarantov kaže, da bo 40 delavcev izpolnilo 20 let delovne dobe, 24 delavcev pa 30 let delovne dobe. Za 20 let delovne dobe dobi delavec 2/3 poprečnega OD delovne organizacije, za 30 let pa 1 poprečni OD delovne organizacije v preteklem letu. Tako bomo v letošnjem letu za jubilejne nagrade, ki jih v skladu z družbenim dogovorom dajemo za skupno delovno dobo, namenili 710.000.— din.

7. Katere stvari še krijemo iz sklada skupne porabe in koliko nas bo to stalo letos?

Hermina CANKAR:

Najprej moram še poudariti, da naj bi komisija za delitev sredstev sklada skupne porabe, morala imeti pregled nad vsemi sredstvi in drugimi postavkami, ki jih še krijemo iz sredstev sklada skupne porabe. Komisija bi obvezno morala to spremljati, kar pa se zaenkrat še ne dela, ker to zajema zelo široko področje. Menim pa, da bi morali člani komisije biti obveščeni, kaj in na kakšen način se planirajo posamezni izdatki tudi še za druge namene.

Vemo pa, da je veliko tudi takšnih stvari, ki jih sicer

krijemo iz sredstev sklada skupne porabe, vendar na to komisija nima nobenega vpliva.

Mislim pa, če že ni možno, da bi komisija razpravljala o vseh vprašanih, ki zadevajo sklad, bi morali biti člani o predlogih vsaj obveščeni.

Pri razdelitvi regresa za letni dopust naša komisija sodeluje tako, da pripravi kriterije in stališča, pri tem pa se običajno vključuje tudi komisija za življenjske in delovne pogoje pri konferenci OO sindikata. Podobno je z obdaritvijo otrok za dedka Mraza in ob Dnevu žena.

Komisija sklada skupne porabe razpravlja in odobri tudi sredstva za dotacije raznim društvom in organizacijam, glede na njihove prošnje; veliko pa je tudi takih, ki zaprosijo za sredstva vsako leto, zato tudi te izdatke vnaprej planiramo.

Zdi se mi prav, da je znesek sredstev sklada skupne porabe omejen z najvišjim zneskom 13.500.— din na zaposlenega, kar je pogoj, da se bodo ta sredstva bolj enako delila v vseh delovnih organizacijah, kot so se doslej. Seveda pa je pravilno, da je višina teh sredstev odvisna tudi od dohodka delovne organizacije. Pri delitvi sredstev sklada skupne porabe pa bi bilo pomembno tudi usklajevanje med ostalimi delovnimi organizacijami v kraju, zato bi bilo potrebno še večje sodelovanje. (Npr. stanovanjski problemi, pogostitve upokojencev, dedek Mraz, Dan žena, Letovanja, ipd.). Vedeti moramo, da so prireditve najcenejše, če se organizirajo skupno, oziroma, da bi sodelovanje delovnih organizacij v navedenih področjih koristilo vsem.

Organizacijo letovanja ureja komisija za letovanja. Razpolaga z 10% od celotnega zneska za letni regres. S temi 10% se krije celotno letovanje (nove investicije, vzdrževanje, pogodbene obveznosti...). Ker so sredstva omejena, ne moremo v kratkem roku rešiti problema premajhne zmogljivosti.

Ta problem rešujemo iz leta v leto v okviru možnosti. Trenutno se dogovarjamo za najem dveh sob v Kranjski gori in za delno regresiranje letovanja preko turističnih agencij. (Nakup prikolic zaradi odloka SDK namreč ni možen.)

(Nadaljevanje na 11. strani)

razgovor za urednik

(Nadaljevanje z 10. strani)

O rezultatih dogovorov bomo obvestili delavce, kakor hitro bodo znani.

V mesecu marcu bomo objavili razpis za letovanje. Letovanje bo organizirano v naslednjih krajih:

2 prikolici bosta postavljeni v Medulinu, 2 na Krku — tu bodo izmene 10-dnevne, prav tako bosta 2 v Pineti, 2 v Kanegri ter v Čateških toplih 2 prikolici.

V Umagu pa razpolagamo, tako kot vsa leta doslej z 10 hišicami.

Zaključek:

Družba je torej v osnovi omejila sredstva sklada skupne potrebe. To pa ne bi

smelo pomeniti le manj sredstev za razne namene, temveč predvsem spodbudo za čim smotrnejše trošenje teh sredstev. Če je sredstev za rekreacijo manj, se bi kazalo domeniti, kako se v Žireh organizirati, da potrebnih rekreacijskih dejavnosti v kraju ne bo manj, tako da bo vse skupaj manj stalo.

Podobno bo seveda treba delati tudi na drugih področjih. Ali pa, da sredstva sklada vlagamo tako kvalitetno, da bodo spodbudila še druge sile in sredstva, torej se obračala tako, da bodo družbeni rezultati večji, če hočete da ne bodo osnova le boljšemu osebnemu in družbenemu standardu, temveč bodo vplivala tudi na boljše gospodarske uspehe.

kadrovske novice

Irma Dolenc — referentka za delovna razmerja

V mesecu januarju in začetku februarja je sklenilo delovno razmerje 9 novih delavcev, z delovnim razmerjem pa je prenehalo 12 delavcev.

V TOZD Proizvodnja so pričeli delati Robert Vehar, Mihaela Tavčar, Milan Primožič, Viljem Frelj in Jurij Rupert, v obratu Rovte je nastopila delo Ivica Merlak, v obratu Gorenja vas pa Senja Tabaković. V Delovni skupnosti skupnih služb je nastopil delovno razmerje Vladimir-Mišo Čeplak in pripravnica Ana Kosmač.

Ob izpolnitvi pogojev za upokojitve so v TOZD Proizvodnja prenehali z delom Deša Pišek, Justina Grošelj, Berta Šantej, Vida Zajc, Stefanija Gregorič, Vida Žakelj, Janez Lazar in Kristina Kogovšek, Vera Primožič iz obrata Gorenja vas ter Silva Bajc iz obrata Col; v Delovni skupnosti skupnih služb je prenehala z delom Silva Kenda. Delovno razmerje je prekinila v TOZD Proizvodnja tudi Sonja Seljak.

Ob upokojitvi

želimo dolgoletnim sodelavkam iz TOZD Proizvodnja Justini Grošelj, Berti Šantej, Vidi Zajec, Stefaniji Gregorič, Vidi Žakelj, Kristini Kogovšek, Veri Primožič iz obrata Gorenja vas in Silvi Bajc iz obrata Col in sodelavcu Janezu Lazarju ter sodelavki Silvi Kenda iz Delovne skupnosti skupnih služb še mnogo let trdnega zdravja, dobrega počutja, sreče in zadovoljstva v krogu domačih ter da bi se radi spominjali delovnih let v tovarni.

Važno je da vemo

Važno

Še danes žirovski gojzar in nikdar več

Že pred dobrim stoletjem se je pričel širiti sloves trpežnega žirovskega čevlja izven meja Žirovske kotline. Čevlji, ki so dobro varovali nogo pred ostrim kamenjem žirovskega obrobja in kljubovali vsem težkim vremenskim pogojem, so bili iskani tudi drugod. Stari »šuštarji«, ki so prvotno prenašali svoja šila in kopita od kmeta do kmeta so si zaželeli trajnejšega in boljšega zaslužka. Začeli so delati doma. Razen šivanja po naročilu in meri v sezonskih mesecih, so izven sezone delali tudi na zalogo, če so imeli sredstva in možnosti. Mojstri čevljarji so vozili s konji prodajat na seje na Notranjsko in Tolminsko, v Škofji Loki pa je tako vladal cehovski režim. Za časa Avstro-Ogrske vladavine so bili delavski žirovski čevlji poznani skoraj v vseh deželah Habsburške monarhije; žirovske čevlje so nosili v madžarskih rudnikih, Slavoniji, Bukovini in Erdelju, saj je delovni (šihetni) čevlji ali kvedrovec zadovoljeval vsem pogojem zaščite noge in trpežnosti. Poleg šihetovca so naši očetje izdelovali tudi zahtevnejši visok čevlji, ki so ga imenovali »štifeljni«. Ta visok čevlji je bil namenjen zahtevnejšim kupcem in je bil že bolj športno oblikovan. Seveda se je šivalo in jehtalo vse na roko. Športna obutev pa je ravno v šivanih gojzerjih do druge svetovne vojne dosegla največji razvoj in uspeh. Seveda so poleg te izdelovali tudi druge športne čevlje, kot so škornji, gamaše in druga moška in ženska obutev. Po gojzer šivani obutvi so posegali planinci, lovci, gozdarji, smučarji in vojaška planinska pešadija. Najtežji gojzerji so

bili okovani z žebli in »krivci«, kakor so se imenovali robni okovni žebli, ki so jih delali kroparski kovači. S krivci okovani čevlji so nudili najboljšo oporo nogi v alpinizmu in gorskih vzponih. To proizvodnjo je po drugi svetovni vojni podedovala »Čevljarna Žiri«, ki je združila prejšnje zadružnike in zasebne mojstre. Ko je »Čevljarna« prestopila v državni sektor se je preimenovala v Tovarno športnih čevljev. Ta povojna leta smo izdelovali le težko zbito in gojzer šivano obutev. Dobro se spominim naših golih prepotenih hrbtov in presiljenih rok, kajti to težaško ročno gojzer šivanje je botrovalo marsikateri invalidnosti. Sreča, da so to težaško delo kasneje zamenjali stroji.

To obutev smo prodajali preko enotne trgovske mreže Triglav, ki jo je kasneje spet prevzel Peko in za Tovarno športnih čevljev je nastalo težko obdobje, ker nismo imeli svojih lastnih prodajal in prodaja je bila odvisna od milosti drugih. V tem neprijetnem položaju smo nujno morali začeti odpirati svoje lastne prodajalne. Pri odpiranju novih lastnih trgovin nam je bil v neprecenljivo pomoč organizator te mreže Feri Selicher. Prva prodajalna je bila odprta v Sarajevu, ti so sledile Idrija, Ajdovščina, Zagreb, Nova Gorica, Ljubljana in tako naprej. S svojimi lastnimi prodajalnami pa smo morali začeti izdelovati tudi več vrst obutve. Le s težavo smo se prilagajali lažji obutvi, saj smo bili do tedaj vajeni le težkih, grobih materialov. Tehnični vodja Franc Gantar nas je neprestano opozarjal naj delamo bolj natančno in počasi smo osvajali žensko galanterko, salonko in sandale. V teh težkih pogojih smo se morali odpovedati precejšnjemu delu osebnega dohodka, da smo iz ročne obrtniške proizvodnje prešli na mehanizirano, ki pa smo jo morali plačati s svojimi žulji.

Marsikateri mlajši, pa tudi starejši si je poiskal, zaradi izredno nizkih osebnih dohodkov, delo drugje, tudi izven Žirov. Z modernizacijo in mehanizacijo proizvodnje

Alpinini »gojzarji« so bili tudi na Islandu

(Nadaljevanje na 12. strani)

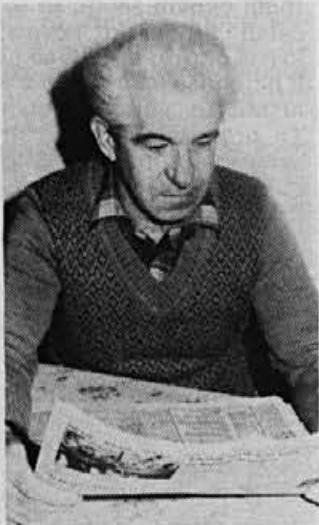

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Z njimi je rasla Alpina

Prvoborec, udeleženec Poljske ustaje in dražgoške bitke, dolgoletni družbenopolitični delavec. To je naš nekdanji sodelavec Viktor Galičič, ki je 26. februarja slavil svojo doslej najbolj okroglo obletnico — 60 let.

Čez štirinajst dni pa bo ravno deset let, odkar ga ni več v Alpini, tako da je bilo zares obilo razlogov, da smo ga obiskali. »Po vojni so nas čakale predvsem naloge«, je začel nizati spomine.

»Ko sem leta 1947 prišel iz JLA, sem bil za štiri leta dodeljen kot tehnični sekretar k članom politbiroja centralnega komiteja. V tem času sem opravljal še druge dolžnosti, potem pa sem se oženil in prišel v Žiri v Alpino, ravno tedaj, ko se je zaključevala prva faza njenega razvoja.«

Toda nadaljnjih več kot dvajset let v Alpini je bilo zelo odločilnih tudi za njen sedanji položaj. Vedeti moramo, da je bila tedaj tovarna zgrajena za 350 delavcev, ki naj bi predvsem ročno izdelovali športno obutev.

»Lahko rečem, da sem šel v tovarni skozi vse faze, bil sem tudi inštruktor v ČSIC, približno pet let v sprejemnem oddelku v skladišču spodnjega usnja, v tedanjem sekretariatu, sedanjem splošno-organizacijskem sektorju, kjer sem se odločil

nadaljevati s šolanjem na višji kadrovski šoli v Kranju. Pa sem tedaj v zadnjem hipu izvedel, da iz tega ne bo nič. Odšel sem v nabavo, kjer sem bil referent za nabavo in prevzem, vse do upokojitve spomladi leta 1973.

Najtežji za nas so bili pogosto prekratki roki in pa mnoge težave, na katere smo naleteli na terenu, zlasti v pogledu neustreznosti materiala, ob tem pa smo vedeli, da doma proizvodnja že čaka...«

Kako ocenjujete razmere v Žireh in v Alpini v zadnjih desetletjih?

»Zares, začel sem kar takoj, ko sem prišel leta 1951 v Žiri. Bil sem predsednik žirovske mladine in mislim, da smo bili tedaj kar uspešni, zlasti na kulturnem področju.

Prav takoj smo gradili tudi Zadrufni dom in spominjam se, kako smo zbirali les po okoliških hribih. Ni pa bilo hiše, kjer ne bi kaj dobili...«

Viktor je vseh trideset let bil povesod, kjer je bilo treba reševati razna družbena vprašanja.

V Alpini je bil med drugimi nekaj časa tudi predsednik centralnega delavskega sveta, sodeloval je v krajevnih, občinskih in tudi širših vodstvih družbenopolitičnih organizacij in drugih organih, v zadnjih letih pa je uspešno vodil krajevni odbor Zveze borcev Žiri.

Za svoje delo in zasluge je prejel tudi več pomembnih družbenih priznanj. Poleg spomenice leta 1941, je bil odlikovan z ordenom bratstva in enotnosti, redom zaslug za narod, ordenom za delo, ordenom za vojaške zasluge.

Prejel pa je tudi regijsko priznanje Zveze borcev, priznanje KK SZDL in KS Žiri.

»Ni šlo vse gladko«, je ob koncu ocenil tovariš Galičič. »Toda s pristnimi tovariškimi odnosi je mogoče premagati tudi največje težave.«

N. Podobnik

**ŠE DANES
ŽIROVSKI GOJZAR
IN NIKDAR VEČ**

(Nadaljevanje z 11. strani)

in nizkimi osebnimi dohodki na ta račun smo se borili skoraj dve desetletji. Po gojzer šivanih pancernih smo s prvo Desmo prešli že na vlivanje spodnjega dela čevlja. S tem se je tudi proizvodnja prejšnje težke obutve zmanjševala in prenehali smo z zbito obutvijo. Razen gojzerjev je bilo tudi ostale moške obutve malo.

Z vključevanjem v mednarodno delitev dela se je iz leta v leto spreminjala tudi naša proizvodnja. Ko smo uspeli z novimi stroji v celoti vlti kompletan pancir z vdelanim notranjim čevljem, je tudi program naše športne obutve krenil v povsem novo smer. Z novimi čevlji za smuko in tek smo zadovoljili tudi zahtevno inozemsko tržišče.

Z najnovejšim razvojem smučarskega čevlja SR 84 in drugih ter beta in gama programom, smo se povzpeli v vrh svetovnih proizvajalcev. Nič slabše ni bilo z apreski izdelavo, s surfingom in trim copati. Zaradi novega deviznega režima smo doživeli prenehanje izdelave plastičnih izdelkov.

Zaradi skokovitih cen naravnih materialov, ki so dosegale tudi 100 % in večji porast, je postajala proizvodnja gojzer šivane obutve manj donosna, cen pa nismo smeli kaj prida zviševati. Končno je tudi cena vložene-ga dela v zahtevno gojzer izdelavo, prispevala svoje. Stroji so že tako iztrošeni in je že čudež, da so bili naši vzdrževalci mehaniki kos ohraniti ta strojni park, pohvaliti pa je treba tudi vestnost in izkušnost delavcev na teh strojih, da je proizvodni proces tekel brez večjih zastojev in okvar.

Zaradi drage izdelave se je proizvodnja gojzer šivane obutve zmanjševala. Nedeljski planinci posegajo po lažji in cenejši obutvi. V Avstriji in Italiji so že skoraj povsem prenehali izdelovati to vrsto obutve, čeprav je precej dražja kot pri nas. Madžari pa so od Avstrijcev kupili ves rabljen strojni park za svojo proizvodnjo.

Z letno količino 40.000 parov gojzer šivane obutve, ko-

likor smo je izdelovali prejšnja leta, zaradi nerentabilnosti teh čevljev ne kaže več izdelovati. Vendar s tem ni rečeno, da bi te količine ne mogli prodati na domačem tržišču, kljub nekoliko višjim cenam. Pravi planinci, terenski delavci, kmetje, gozdarji, lovci in drugi še vedno potrebujejo tako obutev in zanje kvalitetna obutev tudi za nekoliko višjo ceno še ni problem. Razne gospodarske in trgovske organizacije še vedno pošiljajo naročila za dobavo te vrste obutve, ne glede za kakšno ceno. Vendar so količine posameznih artiklov tako majhne, cena vložene materiala, dela in amortizacija strojev pa tako velika, da bi delali v izgubo.

Planinci pokupijo letno le od 5 do 6.000 parov te obutve, nekako enako količino bi jo prodali tudi na zahodno tržišče, vendar le za polovico proizvodne cene, tudi gozdarji, INA, JLA, kmetijski proizvajalci in drugi, bi pokupili le do 8.000 parov enega artikla, kar pa je premalo za velikoserijsko proizvodnjo in smotrni izkoristek delavcev in strojnega parka, kar pogojuje tudi ustrezni zaslužek. Dvig cen na ekonomsko raven pa bi bil v nasprotju z zamrznitvijo cen, ter tako finančno-gospodarski prekršek z vsemi posledicami.

Razvoj gre svojo pot, udeležba na domačem, še posebno pa na tujih tržiščih zahteva nove prijeme in konkurenčne cene, z materiali in obutvijo, ki jo sprejema tržišče. Tu pa je tudi borba za obstoj Alpine. Sedanji devizni režim pa postavlja zelo ostre kriterije za gospodarjenje.

Naša žirovska himna, ki jo je spesnila Darinka Konc in uglasbil Anton Jobst in ki opeva ta naš žirovski kraj in njene gojzerje, pa bo ostala le spomin na tradicijo in nekdanji sloves žirovskega gojzerja in takratnih čevljarjev.

Ivan REVEN

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Zimski pohod na Stol

V soboto, 19. februarja je bil lep sončen zimski dan in žirovski planinci smo se spet podali na tradicionalni pohod na Stol.

Bilo nas je precej, zato smo se odpeljali iz Žirov s posebnim avtobusom, do Žirovnice. Bilo je precej hladno, zato smo jo hitro odkurili naprej proti Mostam. Tam smo se za hip ustavili in se poklonili spomenu padlim talcem, ki so padli pod streli Nemcev, ki so se s svojim podlim dejanjem hoteli maščevati. Tu so okupatorji ustrelili 30 talcev, le enemu se je posrečilo pobegniti, vendar je tudi ta padel na Jelovici.

Počasi smo se začeli vzpenjati v hrib in v slabih dveh urah smo bili pri Valvazorjevem domu, na višini 1180 m. Tu smo se malo odpočili in okrepčali za nadaljnjo pot.

Množični vsakoletni zimski pohod na Stol v spomin na bitko Jeseniške čete 20. februarja 1942 in v tem boju padlega primorskega borca Jožeta Kodra iz Nemškega rovta, je prepričevalen dokaz, da je izročilo narodnoosvobodilnega boja v teh krajih pod Karavankami in Julijskimi Alpami še zelo živo. Na Mežaklji in Pokljuki so že poleti 1941. padli prvi partizani. Tu so bile prve množične vstaje decembra 1941 v Bohinju, Gorjah, na Dovjem in v Mojstrani prav sredi pokrajine priključene k Tretjemu rajhu in za večno nemško proglašene Gorjenske, kar je bil tedaj edin-

stven primer v zaslužjeni Evropi.

Tu, pod Stolum so mučeniške Begunje in grobišča nad 1000 postreljenih talcev. Tu so Moste, tu je bila za vrhom znamenita »Titova vasa«.

Povsod tu, v Karavankah in pod njimi, na južni in na severni strani, je bilo med narodnoosvobodilnim bojem prelite mnogo krvi in solza. Tu so povsod raztreseni in zbrani številni grobovi partizanskih borcev, talcev, žrtev zverinskih mučenj, zapornikov iz nacističnih ječ in koncentracijskih taborišč, tu so pogorišča mirnih domov, tu so tudi še žive priče in spomini. Tega nikakor ni mogoče pozabiti in tudi ne odpustiti. Posebno pomembno in vzpodbudno je, da se teh spominskih pohodov na zimski Stol poleg nekdanjih borcev NOV in aktivistov OF, ki so boj doživljali neposredno, udeležuje tudi na tisoče podjetnih in navdušenih mladih ljudi, ki le iz popisov in pripovedovanj poznajo težko in zgodovinsko usodnost takratnega boja proti strahovladi, v kateri naj bi Slovenci kot narod izginili. Ta usodni in na obstoj slovenskega naroda odločilni junaški čas vedno znova navdihuje tudi naš mladi in najmlajši rod. Tako ne more biti nikoli izbrisan.

S Stola gledamo na sever k našim rojakom na Koroškem, od tu se vidijo vrhovi nad Rezijo in Benečijo. Slovencem, živečim onstran meje obljublamo vsestransko

in nenehno aktivno podporo v njihovem boju za pravice in še vedno neizpolnjene državne pogodbe. Tudi zato so bili boji na Stolu.

Želimo, da bi Stol tudi v prihodnje ostal miren povezovalce novega življenja pod njim pa tudi preko meje.

Pri Valvazorjevem domu je vsak pohodnik dobil rdeč kartonček, katerega je moral zamenjati za zelenega na kraju, kjer so se pohodniki obrnili nazaj proti Valvazorjevemu domu. S tem kartončkom pa je potem vsak dobil ustrezno značko ali žig v izkaznico.

Kolona preko 3000 pohodnikov se je vila od Valvazorjevega doma prek planin pod Stolum in nazaj. Korak za korakom smo stopali po krajih, kjer so se pred več kot štirimi desetletji postavljali partizani v bran okupatorju. In čeprav nas tokrat pot ni peljala prav na vrh Stola, kamor so se umaknili takrat

borci Jeseniške čete, je njihovo junaštvo prevzelo slehernega pohodnika.

Ura je bila že dvanajst, ko smo se vrnili do Valvazorjevega doma. Tu se je začela slavnostna proslava, na kateri je spregovoril predsednik jeseniške občinske skupščine Franc Brelih in na kratko opisal potek bitke na Stolu. Na proslavi sta bila še dva preživela borca Jeseniške čete Ivanka Kopar in Franc Konobelj-Slovenko.

Po končanem govoru so podelili tudi spominsko diplomu s plaketo vsem pohodnikom, ki so bili na Stolu že desetič. Teh je bilo kar 88.

Med temi, ki so dobili plaketo in diplomu, je bil tudi naš prvi planinec Marjan Oblak, kateremu čestitamo vsi planinci z željo, da bi se drugo leto udeležilo še več pohodnikov iz Žirov, posebno mladih, katerih je najmanj.

Silvo DOLINAR

Razmeroma šibka udeležba

Mrzlična napetost pred štartom. S sindikalnega prvenstva Alpine v veleslalomu

12. februarja je bilo na Bedrihu prvenstvo Alpine v veleslalomu. Tekmovanja se je udeležilo skupaj 38 tekmovalcev in tekmovalcev, kar je pravzaprav malo za tako številni kolektiv kot je naš. Kljub temu so sestavljali naših bodočih zastopstev na tekmovanjih v občini ali izven nje, dobili vsaj okvirno sliko moči tekmovalcev v posameznih kategorijah.

Oglejmo si nekaj rezultatov:

Članice do 30 let:

1. Anuška Kavčič	39,54
2. Andreuzzi Milka	42,34

Članice nad 30 let

1. Anica Čar	37,27

2. Silva Pivk	39,76
3. Stana Podobnik	42,75

Veterani:

1. Lojze Podobnik	32,43
2. Lojze Čadež	33,72
3. Milan Podobnik	33,77

Člani do 45 let:

1. Lojze Oblak	0,58,30
2. Rado Podobnik	1,00,02
3. Rajko Kosmač	1,01,88

Člani do 35 let:

1. Bojan Žakelj	1,00,57
2. Zdravko Pišljhar	1,00,65
3. Štefan Burjek	1,01,66

Člani do 25 let:

1. Ivo Žakelj	0,59,45
2. Drago Žakelj	1,00,35
3. Tone Fortuna	1,03,21

Na Stolu je mrgolelo pohodnikov

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Mladi veliko obetajo, toda brez plastike ne bo napredka

20. februarja je bilo v Žireh organizirano tradicionalno tekmovanje v samostojnih smučarskih skokih za »PREHODNI POKAL ALPINE« na 35-metrski skakalnici v Novi vasi pri Žireh. Svoje sposobnosti so pokazali mlajši in starejši pionirji iz večjih slovenskih klubov. Nastopilo je 43 tekmovalcev. Tekmovanje je bilo posamično in ekipno. Najboljša dva tekmovalca iz vsake kategorije sta sestavljala ekipo, ki je tekmovala za prehodni pokal Alpine.

Leto je bila najuspešnejša ekipa SK Jesenice-Žirovnica, ki je osvojila prehodni pokal s 764,4 točkami, pred SSK Ilirijo I, ki je zbrala 728,0 točk in ekipo SSK Žiri s 719 točkami. Organizator in pokrovitelj sta se tudi to pot izkazala. Dokaz za to je, da so tekmovalci iz Žirov odhajali veseli.

Domači skakalci so se tokrat dobro odrezali, saj je zmagal Primož Kopač s skokoma dvakrat po 28 m.

Rezultati:

Ml. pionirji:

1. Primož Kopač SSK Žiri (28 m, 28 m) 185,9 točke, To-

Mladi skakalci veliko obetajo

mi Župančič je bil 5. s skokoma 23 m in 24 m in 161,8 točkami, Jože Vehar je bil 7. s 158,7 točkami, Evgen Jesenko pa 8. s 156,8 točkami, Trček Primož 12. in Matej Poljanšek 15.

Starejši pionirji:

1. Robert Kopač (SSK Žiri — 29,5 in 30 m) 208,8 točke, 12. je bil Andraž Kopač, ki je sicer še starejši ciciban, 13. pa Dermota Klemen.

SSK Žiri je istega dne dopoldne izvedel tudi Gorenjsko prvenstvo za mlajše in starejše cicibane. Tudi tu so se naši tekmovalci dobro odrezali.

Med mlajšimi cicibani je zmagal Bogdan Špenko — SK Triglav — 12,5 in 13,5 m in 176,8 točkami. Zoran Župančič je bil 6., Jože Zver 7., Sebastian Jereb 13. in Sašo Kavčič 14.

Med starejšimi cicibani je zmagal Andraž Kopač (SSK Žiri — 21,5 m in 20,5 m ter z 207,5 točkami, 6. je bil Gorazd Albreht, 19. Oblak Domen, 23. Matej Pečelin.

18. februarja pa smo izvedli šolsko prvenstvo v smučarskih skokih. Nastopilo je kar 42 tekmovalcev, kar kaže na veliko zanimanje za skakalni šport. Mnogi med njimi so se celo prvič podali na skakalnice.

Rezultati:

1. in 2. razred — je zmagal Zoran Župančič — v 3. in 4. razredu je bil najboljši Jože Vehar — za 5. in 6. razred je za 4 desetinke točke prednosti zmagal Primož Kopač pred bratom Andražem, v 7. in 8. razredu pa je bil zmagovalc Robi Kopač.

Ivan ŽAKELJ

Načrti smučarskega kluba

Po nekaj »suhih« organizacijskih letih SK Alpina smo se dogovorili, da spet združimo moči vseh ljubiteljev smučanja v okviru smučarskega kluba. Da je zanimanje za ta zimski šport precejšnje, dokazuje, da smučarski klub Alpina danes šteje že preko 140 članov.

Program dela, katerega smo si zastavili letos je dokaj ambiciozen, toda prepri-

čani smo, da nas je dovolj in da ga bomo lahko tudi uresničili. Program bi lahko razdelili v dva dela in sicer:

— Urejanje vlečnic in smučišč

— organizacija športnih tekmovanj

Zavedamo se, da brez ustreznih objektov in urejenih terenov ne moremo omogočiti našim delavcem zimске rekreacije, zato smo se

že v lanskem letu spoprijeli z ureditvijo vlečnic na Goropekah, ter ureditvijo smučišč na Mrzlem vrhu in proti Račevi. Rezultati so vidni, toda potrebno bo še veliko dela, predvsem pa denarja, da obstoječe objekte še bolje usposobimo. Ob tem velja omeniti tudi dolgoročni cilj našega kluba, to je postavitev vlečnice Račeva—Goropeke. Zaenkrat se bomo ukvarjali z urejanjem potrebne dokumentacije. Ko pa bo to urejeno, bomo izkoristili prvo priložnost.

Drugi del našega program pa je namenjen dejavnosti kluba, to je organizaciji tekmovanj v alpskem smučanju, smučarskih tekih, kolezarjenju in suhih tekih s ciljem, da vzpodbudimo čim več ljudi, da se bolj aktivno prično ukvarjati z rekreacijo. Pri izpolnjevanju tega de-

la programa nam je v začetku ponagajalo tudi vreme, tako da smo v manjšem zaostanku. Računamo pa, da bomo v prihodnjih tednih lahko še pripravili načrtovana tekmovanja na snegu, če ne v Goropekah pa kasneje v Mrzlem vrhu, kjer je sneg običajno dlje časa.

Dela bo torej še dovolj, samo poprijeti bo treba. Žal pa se je tudi pri organizaciji letošnjih tekmovanj tako klubskih kot sindikalnih, pokazalo, da je veliko več smučarjev kot pa prostovoljcev za urejanje tekmovalnih prog, zato pozivam vse ljubitelje smučanja še posebej pa člane SK da se odzovejo pozivom za urejanje prog, kajti s skupnimi močmi bo delo bolj opravljeno, pa še bolj zabavno bo.

Boris Markelj

Šuštarjada na Rogli uspešna

V organizaciji Tovarne usnja Konus Slovenske ko- njice je bila v soboto, 26. februarja na Rogli nad Slovenj Gradcem zimska šuštarjada, na kateri je nastopilo blizu 400 tekmovalcev iz večine slovenskih tovarn usnjarske, čevljarke in gumarske stroke.

Po mnenju naših tekmovalcev je bilo vse dobro organizirano in jim ni žal, da so odšli na tako dolgo pot. Naši, ki jih je bilo kar 51, so dosegli tudi kar lepe uspehe. Oglejmo si jih:

V smučarskih tekih je bila med članicami druga Ivi- ca Kosmač, tretja pa Marjetka Rudolf.

Med člani do 30 let je prvo mesto osvojil Stane Stanonik, med člani nad 30 let pa je bil najboljši Lojze Oblak, Zoran Kopač je bil 3., Peter Mlinar pa 4.

V veleslalomu je bila med članicami do 30 let Anu- ška Kavčič 9., med članicami nad 30 let pa je četrto me- sto dosegla Helena Kavčič, peto pa Anica Čar.

Med člani do 30 let je bil Ciril Erznožnik 9., 12. pa Zdravko Pišljnar. Med člani od 31—40 let je bil Franci Pečelin drugi, Rado Podobnik tretji in Lojze Oblak četr- ti.

Med veterani nad 50 let je bil šesti Alojz Podobnik, sedmi pa Pavel Žakelj.

Ugotavljali so tudi skupni vrstni red. Razlike med favoriziranimi ekipami niso bile velike. Zmagal je Pe- ko pred Industrijo usnja Vrhnika in Alpino.

Naslednje leto bo prireditelj šuštarjade Industrija usnja Vrhnika, tekmovanje pa bo na Ulovki.

Žirovski smučarji so pokazali zelo izenačeno znanje

To je naš kraj

• To je naš kraj •

To je naš kraj

Odločale so stotinke

V nedeljo, 20. februarja je Smučarski klub Alpina pripravil na Žigonovem griču paralelni slalom.

Nastopilo je 47 tekmovalcev in 8 tekmovalk, ki so pred številnimi, toda na žalost nemimi gledalci, ob lepem in sončnem vremenu, uprizorili zares dramatično tekmo. Med tekmovalkami je zmagala Mojca Podobnik, ki je v finalni vožnji premagala Andrejo Smeh, tretja pa je bila Beti Podobnik. Dušan Seljak je v finalu premagal Igorja Podobnika, v polfi-

nalu, ki je bil po mnenju vseh pravi finale, pa Marka Podobnika.

Pri vsem tem je škoda le, da se organizatorji tekmovanja ne znajo dogovoriti tako, da so bile ta dan ob isti uri kar tri izredno zanimive tekme. Pokal Alpine v skokih, sankasško tekmovanje in paralelni slalom.

Ali ne bi bilo lepše, če bi množica tekmovalcev in gledalcev sodelovala v vseh treh tekmovanjih?

N. P.

Spodbudna množičnost

V nedeljo, 6. marca ja bilo v Goropakah sindikalno prvenstvo Žirov v veleslalomu, ki sta ga skupaj organizirala Mizarsko podjetje Žiri in KGZ Sora Žiri. Kar 136 tekmovalcev je pokazalo tudi precejšnje znanje in vse kaže, da se bo smučarski šport v Žireh v prihodnje še bolj razmahnil.

Oglejmo si rezultate:

Ženske nad 30 let

1. Helena Kavčič (Alpina)
2. Anica Čar (Alpina)
3. Marica Albreht (OŠ)

Moški nad 45 let

1. Ernest Kokelj (Miz. podj.)
2. Darij Erznožnik (OŠ)
3. Lojze Podobnik (Alpina)

Moški 25—35 let

1. Franci Pečelin (Alpina)
2. Marjan Oblak (Poliks)
3. Marko Bogataj (Poliks)

Ekipno:

1. — ALPINA 274,89 točk
2. — POLIKS 179,98 točk
3. — MIZARSKO PODJETJE 109,60
4. — ETIKETA 108,71
5. Osnovna Šola 107,18
6. KLADIVAR — 101,25
7. ZDRAVSTVENI DOM 64,10
8. KGZ SORA — 34,20

Ženske do 30 let

1. Simona Loštrek (Poliks)
2. Anuška Kavčič (Alpina)
3. Helena Zorjan (Etiketa)

Moški 35—45 let

1. Lojze Oblak (Alpina)
2. Rado Podobnik (Alpina)
3. Branko Albreht (Etiketa)

Moški do 25 let

1. Dušan Seljak (Poliks)
2. Ivo Žakelj (Alpina)
3. Slavko Homec (Kladivar)

Predsednik sindikata Alpine prejema pokal

Nove knjige v knjižnici v Žireh

KINGSLEY AMIS — SREČNI JIM, Modra ptica, Cankarjeva založba (CZ) 1982.

Pisatelj napada vse, kar je zlagano. Veliko humorja, šal in satire ter ironije. Glavni junak Jon Dixon, predavatelj zgodovine, se zabava, ko odkriva to zlaganost, hkrati pa je nejevoljen in prizadet, saj tudi sam ne živi pravega življenja.

NORMAN MAILER — KRVNIKOVA PESEM, Lipa 1982

Je resnična življenjska zgodba morilca Gilmora, ki ga naposled usmrtijo v državni jetnišnici v Utahu, in hkrati ogledalo današnje Amerike. Na eni strani Amerika brez denarja, svet mladih, ki se vdajajo mamilom, svet starih, ki živijo izolirano v naseljih stanovanjskih voz, svet drobnih goljufov in kriminalcev v prenatrpanih ječah in na drugi strani Amerika kot brezčuten stroj, ki mu vladajo zakon, politika in denar.

MICHEL DEON — ZELEN MLADENIČ, Obzorje Maribor 1982

Roman se dogaja med obema svetovnima vojnama. Pred vrati vrtnarske hiše normandijskega dvorca La Souvete se znajde dojenček. Posvojita ga Albert in Jeanne in ga krstita za Jeana. V nadaljevanju je vsa zgodba posvečena iskanju sorodnikov malega Jeana in ko odraste, odkrije tudi sam nenavadne skrivnosti v zvezi s seboj.

IRWIN SHAW — DVA TEDNA V DRUGEM MESTU, Obzorje 1982

Živa in sodobna pripoved o mnogih usodah ljudi, ki se med seboj prepletajo in vplivajo drug na drugega.

HANS HABE — IZGUBLJENA POMLAD, Lipa 1981

Pripoved o usodi ženske, razpete med slo po življenju in odpovedjo. Kathrin je Dunajčanka, ki živi v Parizu kot ljubica avtomobilskega tovarnarja in je le na videz poročena z grofom Hughom — zaradi hčerke Manuele. Zanj je rada ustvarila varno prihodnost.

JEANNIE EBNER — FIGURA V ČRNEM IN BELEM

Roman v dveh knjigah, Pomurska zal. Autobiografska pripoved o 2. svetovni vojni in po njej.

FRANCOISE SAGAN — RAZDEJANA POSTELJA, Obzorje 1982

Eduard je mlad dramski pisec, Beatrice nekoliko starejša od njega, slavna, lepa, razvajena gledališka igralka, ki si jemlje moške, kot se ji zljubi in jih prav tako tudi zapušča. V Eduardu pa se strastno zaljubi...

ERNEST J. GAINES — ŽIVLJENJE JEANE PITTMANOVE, Obzorje 1982

Jane Pittman je že kot otrok doživela ameriško državljansko vojno na plantaži na ameriškem jugu. In zdaj se stoletna udeleži protestnega pohoda sužnje v bližnje mesto, da bi zahtevala svobodo, obljubljeno pred sto leti.

GIOVANNI ARPINO — MLADA NUNA, Prešernova družba 1982

Štiridesetletni knjigovodja Antonio Mathis se na nenavaden način seznanj z mlado nuno, ki streže bolnemu odvetniku in s katero se vsak večer srečata na tramvajski postaji. Naenkrat mu postane simbolj hrepenjenja in sreče

MANKO GOLAR — VERŽENCI, Sinji galeb 1982

Je vedra, šaljiva pripoved o prebivalcih Veržeja in okolice, se pravi o Prlekih, kakor jih je videl in spoznaval njihov rojak in sin pesnika Cvetka Golarja — Manko Golar.

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

NE POZABIMO

DOGOVOR

Danes, dne 18. avgusta 1945. so podpisani sklenili sledeči dogovor:

1./Bivša Kriegerarbeitsgemeinschaft der Sairacher Schuhmacher v Kranju, ki jo zastopajo Anton Gantar (za firmo Anton Gantar, Nova vas) Ivan Zajc st. (za firmo Ivan Zajc, Žiri) Mlinar Franc (za „SORA“ Žiri), Jakob Strlič (za Postolarsko zadrugo, Žiri), Lovro Kavčič (za Čizmarsko zadrugo, Žiri) in Valentin Pagon (za Čevljarstvo zadrugo, Žiri) prodajajo firmi ČEVLJARNA ŽIRI, zadruga z o. j. razno usnje, čevljarne potrebščine ter razen inventar in sicer po cenah, ki so navedene v posebnem seznamu oz. računu.

2./Prodajalec in kupec se strinjajo s tem, da so naznačene cene fiksne, toča ako bi uradna odreditev cen pokazala kake bistvene razlike med fakturiranimi in uradno določenimi cenami, tedaj se v seznamu oz. v računu navedene cene sporazumno korigirajo in razlika razdeli tako, da polovica dobljene razlike odpade v korist prodajalca, polovica pa v korist kupca.

3./Zastopniki bivšega Kranjskega udruženja soglašajo s tem, da se potem, ko bodo cene dokončno določene, cel računski znesek odstopi kot posojalo Čevljarne Žiri z s. o. j. ter je v zvezi s tem dogovorjeno sledeče:

Do konca leta 1945 se to posojilo ne obrestuje t. j. prodajalci do tega časa ne zahtevajo nikakih obresti. - Z dnem 1. januarja 1946 pa prične Čevljarne Žiri posojilo obrestovati po zakonito določeni obrestni meri. - Ravnotako je dogovorjeno, da se do konca leta 1945 iz računa posojilne glavnice ne izplača ničesar razen v zelo nujnih in uvaževanja vrednih primerih.

4./Odpovedni roki so dogovorjeni tako-le: do zneska 5.000.-Din. 14 dni, do zneska 10.000.-Din. 30 dni, do zneska 50.000.-Din. 90 dni in za zneske preko 50.000.-Din. 180 dni.

5./V priloženih seznamih navedena oprema, orodje in stroji so kupljeni po fiksni ceni. Za plačilo veljajo isti pogoji kot za prodano blago. -

6./Inventar, ki je od posidincev dan Čevljarne Žiri na posodo, lahko vsak zahteva nazaj po predhodni enomesečni odpovedi.

Žiri, dne 18. avgusta 1945

Čevljarne »ŽIRI«

zadruga z o. j.

Antoni Gantar
Ivan Zajc st.
Mlinar Franc
Jakob Strlič
Lovro Kavčič
Valentin Pagon

Antoni Gantar
Ivan Zajc
Mlinar Franc
Jakob Strlič
Lovro Kavčič
Valentin Pagon

Predstavljamo vam dokument, ki prav gotovo pomeni močan člen v verigi razvoja organiziranega čevljarstva na Žirovskem po vojni in iz katere je zrasla tudi današnja Alpina

ŠTETJE

Nekateri bi bili najbolj zadovoljni, če bi se jim v dobo za pokojnino namesto delovnih dni šteli dnevi bolniških - dvojnjo.

PO KONFERENCI

Problemska konferenca je bila na visoki ravni. Kako to misliš? Vsi razpravljalci so imeli visoko izobrazbo.

Pozivu za zamenjavo osebnih izkaznic se je v Alpini odzvalo kar blizu 500 delavcev

Osrednji žirovski trg. Kdaj bo pozidan?

Naši reprezentanti so se nam oglasili tudi s svetovnega mladinskega prvenstva v Sestrieru

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Stara vas 23, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi: TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. - Ureja ga uredni-

ški odbor: Anica Govekar, Rado Kavčič, Anton Eniko, Helena Kavčič, Marjan Pišljarij, Silva Klemenčič, Anuška Kavčič - tehnični urednik, Nejko Podobnik glavni in odgovorni urednik. - Izhaja mesečno, naklada 2100 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj